

-iar-

IDŐ

PÁRATLAN OLDAL - LXVI. évfolyam, 45. szám, 2022. november 11.

Az időt nem a természet találta fel, hanem mi, emberek, hogy az eseményeket valahogy sorba rendezzük, utána pedig – balga módon – feltaláltuk hozzá az órát is. („Óh, idő, te egy egész! / Nincsen neked sem kezdeted, se véged; / És csupán a véges ész / Szabdalt fel apró részeidre téged” – Csokonai Vitéz Mihály: *Újesztendei gondolatok*.) Ettől kezdve, eleinte kevesek, azután egyre többen, végül mára már mindenki az óra béklyójában vergődik. Már soha nem hallhatjuk, hogy találkozunk, amikor a nap delel vagy a hold feljön, alkonyatkor vagy napkeltekor. Ezek már senkinek nem jelentenek semmit, ha szeretné tudni, mikor kel vagy nyugszik a nap vagy a hold, az interneten keres rá. És amióta az egyezményes koordinált világidő alapjait 1884-ben lefektették (greenwichi kiindulási időzóna), az órák már sehol sem a valóságos időt mutatják, hanem egy közösen megállapodott, 15 fokként egy órával változó időt. Így Budapesten sem 12 órakor delel a nap, hanem 16 perccel később (nyugati határunkon 4, keleti határunknál 28 perccel később) és így tovább. Az évenkénti két óraátállítás vagy nem átállítás ezen nem fog változtatni, továbbra is mesterséges időben fogunk élni. Reménykedjünk, belső óránk elég rugalmas ahhoz, hogy a „Homo sapiens” újabb és újabb cselekedeteit tolerálja.